

บทความวิจัย (Research Article)

ผลการจัดกิจกรรมการสอนดนตรีไทยประเภทซิม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โดยประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

EFFECTS OF KHIM TEACHING ACTIVITIES FOR MATHAYOMSUKSA II
STUDENTS WITH THE APPLICATION OF USING PEER – ASSISTED
LEARNING METHOD

Received: June 21, 2018

Revised: August 6, 2018

Accepted: October 3, 2018

สุภาพร คงดำ^{1*} ชูชาติ พิณพาทย์² และปริญญา ทองสอน³
Supuporn Kongdum^{1*} Chuchart Pinpart² and Parinya Thongsorn³

^{1,2,3}คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

^{1,2,3}Faculty of Education, Burapha University, Chonburi 20131, Thailand

*Corresponding Author, E-mail: kungkung403@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน และศึกษาเจตคติต่อการเรียนของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการสอนดนตรีไทยประเภทซิม โดยประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนดาราสมุทร อำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี จำนวน 25 คน โดยใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม เครื่องที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการสอนดนตรีไทยประเภทซิม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจ แบบประเมินทักษะปฏิบัติการบรรเลงซิม และแบบวัดเจตคติต่อเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดกิจกรรมการสอนดนตรีไทยประเภทซิม โดยประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. เจตคติต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดกิจกรรมการสอนดนตรีไทยประเภทซิม โดยประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน หลังเรียนอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การจัดกิจกรรมการสอนดนตรีไทยประเภทซิม วิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติต่อการเรียน

Abstract

The purposes of this study were to compare learning achievements pretest and posttest and study students attitudes toward learning of mathayomsuksa 2 students with the application of using peer-assisted learning method. The cluster random sampling was used to select students from mathayomsuksa 2 students at Darasamutr School. The participants selected was 25 students from cluster random sampling. The research instruments were lesson plans, cognition test, skill assessment of Khim playing and attitudes towards learning of mathayomsuksa 2 students with the application of using peer-assisted learning method. The data were analyzed by mean, standard deviation and t – test for dependent samples. The results found that:

1. The learning achievements with Khim teaching activities for mathayomsuksa 2 students with the application of using peer-assisted learning method in posttest was higher than pretest at a statistical significance of .05 level.
2. The attitudes towards learning of mathayomsuksa 2 students with the application of using peer-assisted learning method after using the learning management plan the attitudes were at a high level.

Keywords: Khim Teaching Activities, Peer-Assisted Learning Method, Learning Achievements, Attitude Toward Learning

บทนำ

ดนตรีไทยเป็นสิ่งที่ผูกพันกับชีวิตและสังคมของชาวไทยมาเป็นเวลาช้านาน นับอดีตจะเห็นได้ว่า ดนตรีไทยมีบทบาทและอิทธิพลต่อคนไทย นับตั้งแต่เกิดจนตาย เช่น งานโกนจุก งานบวชนาค งานแต่งงาน และงานมงคลต่างๆ ล้วนแต่ได้รับอิทธิพลจากดนตรีไทยแทบทั้งสิ้น ดังนั้น ชีวิตคนไทยส่วนใหญ่คงไม่สามารถจะปฏิเสธถึงบทบาทในด้านนี้ของดนตรีไทยเป็นส่วนหนึ่งบ่งบอกถึงเอกลักษณ์ของชาติและความเป็นไทย ซึ่งคนไทยทุกคนควรภูมิใจ (Sudthachit, 1992, p. 179)

การถ่ายทอดศาสตร์ทางดนตรีไทยนั้น ครูจะถ่ายทอดให้ศิษย์ด้วยคำสอน การฝึกฝน ความเชื่อ และพิธีกรรม อันเป็นภูมิปัญญาของครู ความเคารพนับถือครูที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาดนตรีไทยให้แก่ศิษย์ ซึ่งเป็นไปในลักษณะการสอนแบบมุขปาฐะหรือสอนแบบปากต่อปาก ตัวต่อตัว ทำให้ศิษย์ได้รับการประสิทธิ์ประสาทวิชาได้รับการถ่ายทอดจิตวิญญาณและตัวตนของครูไป ครูจึงเป็นที่เคารพยำเกรงอย่างสูงของศิษย์ การถ่ายทอดจิตวิญญาณของครูไปสู่ศิษย์เป็นการสอนแบบทำตาม คือ ครูจะจ่อเพลงจากเครื่องดนตรีที่ต้องการถ่ายทอดให้แก่ศิษย์ทีละชนิด แล้วศิษย์ก็นำมาฝึกฝนจนเกิดความแม่นยำ ครูจึงค่อยเริ่มบทเรียนใหม่ ผู้ศึกษาดนตรีไทยทุกคนจะถูกฝึกฝนให้รู้จักทำนองสำหรับการบรรเลงเครื่องดนตรีแต่ละชนิด ซึ่งนอกจากจะเป็นไปเพื่อให้สามารถบรรเลงเครื่องดนตรีได้อย่างคล่องแคล่ว สง่างาม สุภาพอ่อนโยน ยังเป็นการเสริมสร้างในการบรรเลงเพลงได้อย่างไพเราะยิ่งขึ้นไปอีกด้วย (Tanhomsri et al., 2003)

จากการที่ได้ทำการสอนวิชาดนตรี นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนดาราสุมพร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 เนื่องจากโรงเรียนดาราสุมพรมีจำนวนชมเป็นจำนวนมาก แต่นักเรียนยังขาดทักษะในการปฏิบัติเครื่องดนตรีไทยประเภทซิม และขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องทฤษฎีและประวัติดนตรีไทย ส่วนนักเรียนที่สามารถปฏิบัติทักษะวิชาดนตรีไทยได้แต่ขาดความถูกต้องและความแม่นยำในการบรรเลงบทเพลง Sudthachit (2002) นักเรียนส่วนใหญ่ มักชอบฟังเพลงร็อค หรือเพลงป๊อป เพราะที่มีจังหวะเร้าใจ สนุกสนานเข้ากับความคิดความอ่านของตนเอง การเรียนการสอนดนตรีไทย ถ้าครูจัดกิจกรรมที่เน้นพฤติกรรมหรือผลงานต่างๆ สร้างแรงจูงใจให้นักเรียนอยากเรียนดนตรีไทยสม่ำเสมอ โดยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจและปฏิบัติเครื่องดนตรีไทยได้ นักเรียนก็จะเกิดความสนใจและมีเจตคติที่ดีต่อวิชาดนตรีไทย การจัดการเรียนการสอนต้องสนองตอบกับพัฒนาการทางดนตรีของนักเรียน และต้องมีเทคนิควิธีสอนที่เหมาะสมกับนักเรียน เพื่อชักจูงให้นักเรียนสนใจต่อการเรียนและสามารถฝึกปฏิบัติทักษะต่างๆ ให้ได้ดียิ่งขึ้น

จากการศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของกลุ่มโดยร่วมมือกัน ระหว่างผู้เรียนด้วยกันที่มีความสามารถแตกต่างกันเพื่อเป้าหมายกลุ่ม ดังนั้น จึงต้องใช้ความสามารถของแต่ละคนมารวมกันเพื่อปฏิบัติการให้ผลงานประสบความสำเร็จ การใช้ทักษะระหว่างผู้เรียนและทักษะการทำงานกลุ่มตามกระบวนการกลุ่มในการทำงาน ทำให้ผู้เรียนทุกคนได้รับความรู้ ทักษะ และความสามารถ ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีเทคนิควิธีที่หลากหลาย (Wingwalai, 2013)

วิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน Chukampaeng (2008) ได้กล่าวว่า เป็นวิธีการสอนวิธีหนึ่งที่สืบทอด แนวคิดของ “John Dewey” ที่ว่า “Learning by Doing” โดยเน้นให้นักเรียนมีการรวมกลุ่มเพื่อการทำงาน หรือในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นการส่งเสริมระบบประชาธิปไตย และยังมุ่งให้ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในเกณฑ์ต่ำได้รับประโยชน์จากเพื่อนช่วยเพื่อน และ Department of Education (2001) ได้ให้ความหมายว่า เป็นวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์ทางด้านวิชาการด้วยกันทั้ง 2 ฝ่าย วิธีการให้ผู้เรียนสอนกันเองนี้ ได้มีการพัฒนาและนำมาใช้ในรูปแบบที่แตกต่างกันไปตามจุดมุ่งหมายและวิธีการสอนของครู โดยมุ่งเน้นเพื่อช่วยเหลือผู้เรียนที่เรียนช้า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาทางด้านความประพฤติและปัญหาอื่นๆ โดยมีความเชื่อว่าวิธีการให้ผู้เรียนสอนกันเองนี้ ทำให้ผู้เรียนช้าเกิดการเรียนรู้ได้เนื่องจากภาษาที่ผู้เรียนใช้พูดจาสื่อสารกันนั้น สามารถสื่อความหมายระหว่างกันและกันได้เป็นอย่างดี เนื่องจากเพื่อนนักเรียนมีวัยเดียวกัน ซึ่งถ่ายทอดสิ่งที่เขารู้มาให้เพื่อนๆ ฟังด้วยภาษาและรูปแบบของเขาเองก็จะทำให้เขาเข้าใจความรู้นั้นได้แจ่มแจ้งยิ่งขึ้น และในส่วนของผู้เรียนซึ่งได้รับฟังจากเพื่อนก็จะได้รับประโยชน์ด้วย ดังนั้นสรุปได้ว่า วิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นวิธีที่เหมาะสมต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดนตรีไทยเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นวิธีการที่จะทำให้เกิดการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน เพราะเป็นการเรียนการสอนแบบกลุ่ม ที่มีเพื่อนคอยให้ความช่วยเหลือแนะนำ โดยผู้ที่ให้การช่วยเหลือจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในการให้คำปรึกษา นอกจากนั้น ยังสามารถแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ และทักษะพื้นฐาน ทำให้มีผู้เรียนมีส่วนร่วมในการคิด วิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนจะช่วยแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนจึงเหมาะสมสำหรับการสอนดนตรีไทยประเภทซิมเป็นอย่างมาก จากการศึกษางานวิจัยที่ได้นำวิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมาใช้ในการเรียนการสอน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น Phuonsri (2012, p. 73) ที่พบว่า การพัฒนาการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้อ

ด้วยวิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่อง รวบรวมมาตรฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัย พบว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาวิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพราะสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติต่อการจัดกิจกรรมการสอนดนตรีไทยประเภทซิม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ซิมเป็นเครื่องดนตรีประเภทตีที่ได้รับความนิยมกันมากและเป็นเครื่องดนตรีที่ฝึกได้ง่ายเหมาะสำหรับทุกเพศทุกวัย และช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางอารมณ์และทางสมองเป็นอย่างดีด้วย ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนดนตรีไทย และเห็นคุณค่าของดนตรีไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการสอนดนตรีไทยประเภทซิม โดยประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
2. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการสอนดนตรีไทยประเภทซิม โดยประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

สมมติฐานของการวิจัย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ด้วยการจัดกิจกรรมการสอนดนตรีไทยประเภทซิม โดยประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนดาราสมุทร อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2560 ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 8 ห้อง นักเรียนจำนวน 378 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนดาราสมุทร อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2560 ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 1 ห้อง นักเรียนจำนวน 25 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)
3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดกิจกรรมการสอนดนตรีไทยประเภทซิม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน และตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติต่อการเรียน
4. ระยะเวลาในการทดลอง ใช้เวลาในการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 12 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ผลการจัดกิจกรรมการสอนดนตรีไทยประเภทซิม หมายถึง ความรู้ความเข้าใจ ความสามารถในการบรรเลงเครื่องดนตรีประเภทซิม และเจตคติต่อการจัดกิจกรรมการสอนดนตรีไทยประเภทซิม ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจ แบบประเมินทักษะปฏิบัติการบรรเลงซิม และแบบวัดเจตคติต่อการจัดกิจกรรมการสอนดนตรีไทยประเภทซิม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนในเนื้อหาเรื่องซิม และความสามารถในการปฏิบัติบรรเลงซิมซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจและแบบประเมินทักษะปฏิบัติการบรรเลงซิม

3. แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจ หมายถึง เครื่องมือที่ใช้วัดความสามารถทางสติปัญญาที่ได้เรียนรู้อมาแล้วว่าบรรลุผลสำเร็จตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้เพียงใด เป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ ข้อสอบจำนวน 20 ข้อ

4. แบบประเมินทักษะปฏิบัติการบรรเลงซิม หมายถึง เครื่องมือที่ใช้วัดความสามารถในการปฏิบัติหน้างาน การจับไม้ซิม ความถูกต้องของทำนองและจังหวะ คุณภาพของเสียง และความแม่นยำในการปฏิบัติเครื่องดนตรีประเภทซิม ซึ่งกำหนดเกณฑ์การประเมินเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ปฏิบัติอยู่ในระดับดี เท่ากับ 3 คะแนน

ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ 2 คะแนน

ปฏิบัติอยู่ในระดับปรับปรุง เท่ากับ 1 คะแนน

5. วิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน หมายถึง การสอนที่มีเพื่อนคอยให้ความช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา โดยเน้นให้นักเรียนมีการรวมกลุ่มเพื่อทำงานหรือปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน โดยครูผู้สอนคอยชี้แนะ และเป็นผู้จัดสมาชิกกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน แบบคละความสามารถ เก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน ให้นักเรียนที่เก่งช่วยเหลือนักเรียนที่อ่อน

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้วิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน มีดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูให้นักเรียนฟังเพลง ชมวีดิทัศน์ หรือทบทวนความรู้เดิมกับกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อเข้าสู่ความรู้ใหม่ และเร้าความสนใจให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิต ครูอธิบายความรู้เนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องซิม และสาธิตการปฏิบัติเครื่องดนตรีไทยประเภทซิม แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตาม

ขั้นที่ 3 ขั้นปฏิบัติ นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน แบบคละความสามารถ ให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน เพราะในการเรียนจะมีนักเรียนที่สนใจและไม่สนใจในเนื้อหาและทักษะที่ครูสอน จึงจัดให้นักเรียนเก่งให้ความช่วยเหลือนักเรียนอ่อน เพื่อให้สามารถเข้าใจและปฏิบัติเนื้อหาที่เรียนได้ โดยมีครูคอยให้คำชี้แนะ

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุป ครูและนักเรียนสรุปความรู้ที่ได้จากการเรียน ให้นักเรียนได้พูดคุย ชักถามข้อสงสัยและให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมกันอีกครั้ง

ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินผล นักเรียนทดสอบความรู้ความเข้าใจจากใบงาน การนำเสนอผลงาน หรือครูสังเกตพฤติกรรมการฝึกปฏิบัติซิม

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยแบบ (One Group Pretest-Posttest Design) (Saiyod & Saiyod, 2000, p. 249)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการสอนดนตรีไทยประเภทซิม โดยประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

1.1 ศึกษาเนื้อหาสาระเรื่อง ซิม จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยต่างๆ
1.2 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแผนจัดการเรียนรู้ สื่อที่ใช้ การจัดกิจกรรมของแผนการจัดการเรียนรู้

1.3 ศึกษาหลักสูตรโรงเรียนดาราสมุทร พุทธศักราช 2553 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระดนตรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

1.4 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ กำหนดผลการเรียนที่คาดหวังให้สอดคล้องมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

1.5 ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ โดยยึดหลักการวิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ซึ่งมีขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน คือ ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นสาธิต ขั้นปฏิบัติ ขั้นสรุป และขั้นประเมินผล ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 7 แผน คือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับซิม แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การอ่านโน้ตเพลงไทยสำหรับซิม แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การปฏิบัติซิมเบื้องต้น แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การฝึกตีซิม ตอนที่ 1 แบบตีเก็บ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 การฝึกตีซิม ตอนที่ 2 แบบตีสะบัด แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 การฝึกตีซิม ตอนที่ 3 แบบตีรัวและตีกรอ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 การบรรเลงเพลง ลาวต๋องก สองชั้น ใช้เวลาในการสอน 12 ชั่วโมง

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาความถูกต้อง ความเหมาะสม โดยใช้เกณฑ์การประเมินแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ค่าเฉลี่ยผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 7 แผน พบว่า มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.95

1.7 ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองกับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนดาราสมุทร อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี จำนวน 25 คน เพื่อหาข้อบกพร่องเกี่ยวกับขั้นตอนการเรียนการสอนทั้งหมดแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1 แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจ เรื่อง ซิม

2.1.1 ศึกษาวิเคราะห์ จุดประสงค์ และเนื้อหา เรื่อง ซิม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อสร้างแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจให้เที่ยงตรงตามเนื้อหา และครอบคลุมจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

2.1.2 ศึกษาเอกสารและตำราเกี่ยวกับการวัดผลการศึกษาและการสร้างแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจ

2.1.3 สร้างแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจ เป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ ข้อสอบจำนวน 36 ข้อ ใช้จริง 20 ข้อ สร้างให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์

2.1.4 นำแบบทดสอบวัดผลความรู้ความเข้าใจไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความชัดเจน ความถูกต้องของภาษา จากการวิเคราะห์ที่ได้ค่าความสอดคล้องของเครื่องมือ (IOC) อยู่ระหว่าง .60 – 1.00

2.1.5 นำแบบทดสอบที่ได้รับการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขความบกพร่อง แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนดาราสุมทรี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เคยเรียนเรื่องขิมมาแล้ว จำนวน 25 คน

2.1.6 นำคะแนนนักเรียนแต่ละคนที่ได้ มาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความยากง่าย (ค่า p) และค่าอำนาจจำแนก (ค่า r)

2.1.7 คัดเลือกข้อสอบ โดยคัดข้อที่มีค่าความยากง่าย (ค่า p) อยู่ระหว่าง .44 - .76 และคัดข้อที่มีค่าอำนาจจำแนก (ค่า r) อยู่ระหว่าง .25 - .58

2.1.8 ทำการคำนวณค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .72

2.1.9 จัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์นำไป แล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2.2 แบบประเมินทักษะปฏิบัติการบรรเลงขิม

2.2.1 ศึกษาเอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้องขิม

2.2.2 สร้างแบบประเมินทักษะปฏิบัติการบรรเลงขิม โดยประเมินการปฏิบัติทำนอง การจับไม้ขิม ความถูกต้องของทำนองและจังหวะ คุณภาพของเสียง และความแม่นยำ ซึ่งกำหนดระดับคุณภาพเป็น 3 ระดับ คือ ปฏิบัติอยู่ในระดับดี ให้ 3 คะแนน ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ให้ 2 คะแนน ปฏิบัติอยู่ในระดับปรับปรุง ให้ 1 คะแนน คะแนนเต็ม 15 คะแนน

2.2.3 นำเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความชัดเจน ความถูกต้องของภาษา เพื่อนำไปหาค่าความสอดคล้องของเครื่องมือ (IOC)

2.2.4 นำคะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ ได้ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 1 และหาค่าความเหมาะสมระดับคุณภาพและเกณฑ์ในการประเมินของแบบประเมินทักษะปฏิบัติการบรรเลงขิม มีค่าเฉลี่ย 4.61 อยู่ในความเหมาะสมระดับดีมาก

2.2.5 นำมาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปใช้กับนักเรียนโรงเรียนดาราสุมทรี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เคยเรียนเรื่องขิมมาแล้ว จำนวน 25 คน หาค่าความเที่ยงระหว่างคะแนนที่ได้จากผู้ประเมิน 2 คน ประกอบด้วย ผู้ประเมินคนที่ 1 คือ ผู้วิจัย ส่วนผู้ตรวจคนที่ 2 คือ ครูที่สอนวิชาดนตรีและมีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 3 ปี ช่วยหาคะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .92

2.2.6 นำแบบวัดทักษะปฏิบัติการบรรเลงซิมไปปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

3. แบบวัดเจตคติต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

3.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา เกี่ยวกับวิธีการสร้างแบบวัดเจตคติ โดยเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert's Scale) โดยผู้วิจัยสร้างแบบวัดเจตคติให้ครอบคลุมองค์ประกอบของเจตคติทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้สึกรู้สึก ด้านความรู้ และด้านพฤติกรรม

3.2 สร้างแบบวัดเจตคติต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน จำนวน 30 ข้อ ใช้จริง 15 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยมีข้อความทางบวกและข้อความทางลบ

3.3 นำแบบวัดเจตคติต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบและพิจารณาแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน หาค่าความสอดคล้อง (IOC)

3.4 ทำการคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ซึ่งค่า IOC อยู่ระหว่าง .60 – 1.00 จำนวน 25 ข้อ แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้เป็นแบบทดสอบที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

3.5 นำแบบวัดเจตคติต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนดาราสุมทระ จำนวน 25 คน ที่ผ่านการทดลองใช้แผนมาแล้ว

3.6 นำแบบวัดเจตคติต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน มาหาค่าอำนาจจำแนก (r) โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .23 – .57 จำนวน 15 ข้อ

3.7 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติ ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจตคติต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ทั้งฉบับ เท่ากับ .80

3.8 นำปรับปรุงให้สมบูรณ์ แล้วทำการจัดพิมพ์แบบวัดเจตคติต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) โดยใช้แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจวิชาดนตรีและแบบประเมินทักษะปฏิบัติการบรรเลงซิม ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพและปรับปรุงแก้ไขแล้ว

2. ดำเนินการสอนโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนเอง เนื้อหาคือ เรื่อง ซิม จำนวน 12 ชั่วโมง โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ในวันที่ 15 มกราคม – 2 มีนาคม พ.ศ. 2561

3. เมื่อสิ้นสุดการสอนตามกำหนดแล้วจึงทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจ แบบประเมินทักษะปฏิบัติการบรรเลงซิม และแบบวัดเจตคติต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยด้วยการจัดกิจกรรมการสอนดนตรีไทยประเภทซิม นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน จากแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจ และแบบประเมินทักษะปฏิบัติการบรรเลงซิม โดยใช้การทดสอบค่า t ชนิดตัวแปรไม่เป็นอิสระต่อกัน (t – test for Dependent Samples)

2. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการสอนดนตรีไทยประเภทซิม โดยประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วย การจัดกิจกรรมการสอนดนตรีไทยประเภทซิม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ตาราง 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการสอนดนตรีไทยประเภทซิม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

รายการ	กลุ่มตัวอย่าง	n	\bar{X}	SD	df	t	p
ความรู้ความเข้าใจ	ก่อนเรียน	25	9.12	1.76	24	11.286*	.00
	หลังเรียน	25	13.64	1.29			
ทักษะปฏิบัติ	ก่อนเรียน	25	5.96	.84	24	34.867*	.00
	หลังเรียน	25	12.60	.96			
รวม	ก่อนเรียน	25	15.08	1.98	24	24.81*	.00
	หลังเรียน	25	26.24	1.72			

* $p < .05$

จากตาราง 1 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ด้วยการจัดกิจกรรมการสอนดนตรีไทยประเภทซิม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน มีค่าเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 26.24 สูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 15.08 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการศึกษาเจตคติต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการสอนดนตรีไทยประเภทซิม โดยประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ข้อความ	\bar{X}	SD	แปลผล
ด้านความรู้สึก			
1. ข้าพเจ้าชอบบรรเลงเครื่องดนตรีไทยประเภทขิม (+)	3.76	0.72	มาก
2. ข้าพเจ้ารู้สึกมั่นใจที่จะสอนการบรรเลงขิมให้เพื่อนที่บรรเลงขิมไม่ได้ (+)	3.56	0.77	มาก
3. ข้าพเจ้ามีความภาคภูมิใจที่ได้ เรียนดนตรีไทยประเภทขิม (+)	4.28	0.68	มาก
4. วิธีการสอนของครูผู้สอนวิชาดนตรี เรื่องขิมทำให้ข้าพเจ้า ชอบเรียนวิชานี้ (+)	3.96	0.54	มาก
5. ข้าพเจ้าไม่ชอบให้เพื่อนสอน (-)	4.08	0.95	มาก
ด้านความรู้			
6. ข้าพเจ้าสามารถนำความรู้ที่ได้จากเรียนเรื่องขิม ไปเผยแพร่ได้ (+)	3.52	0.82	มาก
7. การเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนทำให้ข้าพเจ้ามีความเข้าใจเนื้อหามากขึ้น (+)	4.16	0.75	มาก
8. การฝึกซ้อมบ่อยจะทำให้ข้าพเจ้าพัฒนาการบรรเลงขิมได้ดีขึ้น (+)	4.60	0.65	มากที่สุด
9. เพื่อนที่เป็นผู้สอน สอนไม่เข้าใจ (-)	3.60	0.96	มาก
10. ข้าพเจ้าคิดว่าเนื้อหาที่ครูสอนนั้นเพียงพอแล้วไม่จำเป็นต้องค้นคว้าเพิ่มเติม (-)	3.72	0.94	มาก
ด้านพฤติกรรม			
11. การเรียนวิชาดนตรี เรื่องขิม ทำให้ข้าพเจ้ามีความกล้าแสดงออกมากขึ้น (+)	3.56	0.77	มาก
12. การเรียนวิชาดนตรี เรื่องขิม ทำให้มีสมาธิมากขึ้น (+)	3.96	0.79	มาก
13. ข้าพเจ้ามีความพร้อมเมื่อถึงเวลาเรียนวิชาดนตรี เรื่องขิม (+)	3.80	0.96	มาก
14. ถ้ามีกิจกรรมที่เกี่ยวกับดนตรีไทย ข้าพเจ้าพยายามหลีกเลี่ยงไม่เข้าร่วม (-)	3.52	0.82	มาก
15. ข้าพเจ้าไม่ตั้งใจฟังขณะครูอธิบายหรือสาธิต (-)	3.84	0.99	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.86	0.86	มาก

จากตาราง 2 พบว่า เจตคติต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการเรียนด้วยกิจกรรมการสอนดนตรีไทยประเภทขิม โดยประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$)

การอภิปรายผลการวิจัย

1. จากการศึกษา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการสอนดนตรีไทยประเภทขิม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนโดยประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับรายวิชาดนตรีไทยเป็นอย่างมาก มุ่งเน้นให้นักเรียนได้ทำงานกันเป็นกลุ่ม เพราะนักเรียนต้องมีการช่วยเหลือกันระหว่างเพื่อน ได้เรียนรู้ร่วมกัน การจัดกิจกรรมการเรียนโดยประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน จะทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในด้านความรู้และด้านทักษะปฏิบัติได้ดีขึ้น จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทาง

การเรียนรู้ของทั้งด้านความรู้และทักษะปฏิบัติสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Sutthirat (2015) ที่กล่าวว่า วิธีสอนเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นวิธีการสอนที่ดีอย่างมากที่สามารถช่วยเหลือผู้เรียนที่เรียนอ่อน ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการที่ดี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น มีทักษะในการสื่อสารที่ดีขึ้น รวมทั้งตั้งใจเรียนและมีเหตุผลทางจริยธรรมสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Mugglestone (2006) ได้ศึกษาผลของการใช้วิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนในทักษะการแต่งเพลง ผลการวิจัยพบว่า เด็กสามารถทำงานร่วมกันได้ประสบความสำเร็จและสื่อสารได้ดี ทั้งโดยวาจาหรือทางดนตรี เด็กส่วนใหญ่ได้รับทักษะทางดนตรีใหม่หรือเพิ่มสิ่งที่มีอยู่แล้วผ่านการใช้วิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน และ Chumnanwong (2010) ที่ได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีพื้นบ้านอีสาน (พื้นฐานการตีโปงลาง) ด้วยวิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้วยเหตุดังกล่าว สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วย การจัดกิจกรรมการสอนดนตรีไทย ประเภทขิม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. จากการวิจัย พบว่า เจตคติต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดกิจกรรมการสอนดนตรีไทยประเภทขิม โดยประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน อยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจาก การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากการที่เพื่อนคอยให้การช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม มีการแลกเปลี่ยนความรู้ที่ช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจ มีความกระตือรือร้น สร้างแรงจูงใจต่อการเรียน มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม และมีความตั้งใจเรียนในเนื้อหาด้านความรู้และการฝึกฝนด้านทักษะปฏิบัติ ส่งผลให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาดนตรีไทย จึงทำให้พฤติกรรมของนักเรียนเป็นไปในทางที่ดี มีความชอบเรียนในวิชาดนตรีไทยมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Sirisuk (2005) ที่ได้ใช้กิจกรรมวิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านท่าหลวง อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ผลการประเมินด้านเจตคติของนักเรียนต่อการกิจกรรมวิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนอยู่ในระดับมาก หรือการที่นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการใช้กิจกรรมวิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน อาจเป็นเพราะการเรียนด้วยวิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้มากยิ่งขึ้น นักเรียนมีโอกาสได้แสดงความสามารถอย่างหลากหลาย นักเรียนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นกับเพื่อน การพูดคุย ชักถามจากเพื่อนผู้สอนใช้ภาษาสื่อสารได้ดีและง่ายกว่าครู จึงทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียน Kosinun (2000) ที่พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยการใช้วิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมีเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ในด้านเนื้อหาและด้านคุณประโยชน์สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบปกติตามคู่มือครู ด้วยเหตุดังกล่าว เจตคติต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดกิจกรรมการสอนดนตรีไทย ประเภทขิม โดยประยุกต์ใช้วิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน มีเจตคติอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

- 1.1 ผู้สอนต้องฝึกให้นักเรียนเข้าใจจังหวะและทำนองของเพลงให้ถูกต้องตามหลักการ
- 1.2 ในการสอนทุกครั้งครูต้องทบทวนการปฏิบัติของนักเรียนก่อนจะเริ่มเนื้อหาต่อไป เพื่อความต่อเนื่องของเนื้อหา
- 1.3 ผู้สอนต้องเตรียมเอกสารและอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกปฏิบัติจริง ตรวจสอบคุณภาพของอุปกรณ์ที่ใช้สอน เพื่อให้กิจกรรมเป็นไปตามวัตถุประสงค์

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

- 2.1 ควรมีการพัฒนาด้วยนวัตกรรมและการบูรณาการองค์ความรู้ โดยใช้แอปพลิเคชันเครื่องดนตรีไทยประเภทขิม เพื่อให้นักเรียนสามารถดาวน์โหลดบนสมาร์ตโฟนแล้วนำไปฝึกซ้อมได้
- 2.2 ควรศึกษาวิธีสอนดนตรีไทยในรูปแบบต่างๆ และจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย เพื่อให้การเรียนการสอนดนตรีไทยมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

References

- Chumnanwong, A. (2010). *The effect of learning activities pong land using peer – tutoring group of art learning (music) on pratomsuksa 5 students* (Master thesis). Maha sarakham: Mahasarakham University. [in Thai]
- Chukampaeng, C. (2008). *Curriculum development*. Maha Sarakham: Mahasarakham University Press. [in Thai]
- Department of Education. (2001). *Synthesis of research on student-centered learning management models*. Bangkok: Ministry of Education. [in Thai]
- Kosinun, S. (2000). *The effect of peer tutoring group on mathyomsuksa 3 students attitude and mathematics learning achievement* (Master thesis). Khon Kaen: Khon Kaen University. [in Thai]
- Mugglestone, H. (2006). *Peer assisted learning in the acquisition of musical composition skills* (Doctoral dissertation). England, UK: University of Lincoln.
- Phuonsri, S. (2012). *Development of learning activities using peer – tutoring group on Ram Wong Madraton for pratomsuksa 6* (Master thesis). Maha sarakham: Mahasarakham University. [in Thai]
- Saiyod, L., & Saiyod, A. (2000). *Measurement techniques* (2nd ed.). Bangkok: Suweeriyasam. [in Thai]
- Sirisuk, P. (2005). *The effect of peer - tutoring group in English reading comprehension of pratomsuksa 5 students of Ben Hangluang School in Omkoi, Chiang Mai* (Master thesis). Chiang Mai: Chiang Mai Rajabhat University. [in Thai]
- Sudthachit, N. (1992). *Music education: Concept to practice*. Bangkok: Chulalongkorn University Press. [in Thai]

Sudthachit, N. (2002). *Music education*. Bangkok: Chulalongkorn University Press. [in Thai]

Sutthirat, C. (2015). *80 innovations facilitating student - centered learning* (6th ed.). Nonthaburi: P Balance Design and Printing. [in Thai]

Tanhomsri, M., Pomphenphiphat, C., Chaisawat, P., Strutker, K., Pradit, A., & Posayanont, I. (2003). *Divine music*. Bangkok: Bangkok Printing (1984). [in Thai]

Wingwalai, S. (2013). *Learning management*. Bangkok: Odeon Store. [in Thai]